

international newsletter

Number 20 · Winter 2021 EN-CA-ES-FR-IT

**POBLE
LLIURE**

"Let's get ready" (Preparem-nos): concretize strategies and build tools to face the new stage.

The Council for the Republic (Consell per la República, CxR) is beginning to walk resolutely. It does so after months of stagnation, mainly due to tensions between the ERC leadership, opposed to any strategy of rupture, defender of the accommodation of independence to the regional framework, and Junts per Catalunya, who has not hesitated to make partisan use of the Council.

Despite the obstacles, which only reaffirm the need for a change of leadership at the head of the Catalan political forces and the adoption of a unitary strategy of rupture, the CxR has taken two important steps in recent weeks :

- Prepare the document "Let's get ready", which must be debated and enriched by the Local Councils for the Republic, the grassroots, in order to define both the lines of action and the tools needed to move forward on the path of independence, as the role that each of the various protagonists of the movement can play in each area: from the construction of economic, social, cultural structures, etc., to popular mobilization, through action within the institutions of the monarchical-autonomous regime.
- Establish the democratic procedure for the election of a first Assembly of Representatives, which must become the body of general representation and higher decision of the Council. Its 121 members will be renewed every two years, 40 will be chosen from among elected officials (deputies, councilors, mayors...) and the

remaining 81 citizens elected by county-territorial demarcations.

With these two measures, which most likely will not be able to begin to implement until after the regional elections of 14F, we understand that progress is being made in building a republican institution disconnected from the Spanish monarchical regime, a key tool for the deployment of tools of counterpower, for the internationalization of the conflict, and to facilitate a space for debate, direction and coordination of the whole movement for independence.

Let's build an international network for the sovereignty and rights of peoples!

The fundamental contradiction between imperialism and the rights of the peoples has become increasingly clear, a contradiction that the ecological crisis has only aggravated. With different historical, social and economic characteristics and situations, conflicts are generated around the planet between peoples fighting for the improvement of their living conditions, for sovereignty over their lands and their natural resources and states, corporations and remnants of decaying empires clinging to their privileges to continue plundering peoples, exploiting people, and destroying ecosystems.

From the Amazon to Kurdistan, from Armenia to Papua, from the Kanak people to Mapuche, or from Scotland and Ireland to the Catalan Countries, the struggle for sovereignty has become inseparable from the struggle for a dignified life and the defense of rights. and fundamental freedoms before the Erdogan, Bolsonaro, Johnson, Monsanto or Freeport shift.

In Spain, the struggle for self-determination and the Catalan independence movement are the hope and the spearhead of all those - Catalan or not- who sincerely aspire to overthrow the monarchical, repressive, oligarchic and corrupt regime. , and build a Republican future of social justice and freedom.

The Catalan republican movement needs, like other emancipatory projects, an international network of mutual political support, based on the recognition of the right to self-determination and respect for national and popular sovereignty in the face of interference and interests from powerful enemies. , whether states or corporations.

From Poble Lliure we reaffirm the commitment to continue working for this goal and place all the emancipatory forces (political, social, trade union), from the European left to liberation movements around the world, to forge alliances in the defense of self-determination and the struggle against imperialist aggression.

Europe unmasks the *Francoist* character of the Spanish judiciary.

As had happened with previous extradition orders against Catalan political leaders, activists and singers, once again, a setback for Spain's repressive strategy: a Belgian court has denied Lluís' extradition Puig, Minister of Economy of the Catalan government in exile following the Spanish repression.

The arguments put forward in the resolution are very clear: the Spanish Supreme Court has no jurisdiction to try him, and, beware,

the Belgian judiciary considers that the Spanish judiciary cannot offer Lluís Puig guarantees of a fair and impartial trial. since there are more than enough reasons that the principle and the right to the presumption of innocence would not be respected.

This resolution also opened a clear path to full freedom of other members of the exiled Catalan Government (Clara Ponsatí, Toni Comin, and Carles Puigdemont) means desautortzació fledged Spanish courts and, in particular, the political persecution against Catalan independence and he organized trials-farce in the general cause against our people and our democratic movement of emancipation.

While this is happening in Europe, the Spanish state, even with a cynically called "progressive government", persists in the strategy of repression, lawsuits against pro-independence workers continue and even in a mockery of both the ECHR as the Basque Left itself (in favor of dialogue and collaboration with the regime's supposedly moderate parties) is preparing to prosecute Arnaldo Otegi and the leadership of the *abertzale* movement, which has already served many years in prison for an unsecured trial. which was annulled by the European instances.

The victories of exile, denouncing the *Francoist* character of the state apparatus and espanyoi systematic violation of the rights of the Catalan people, confrontation about a democratic authoritarian state controlled by oligarchies and extractive monarchic regime corrupt from top to bottom, show us the path to freedom: a Republican strategy of rupture.

Preparem-nos”: concretar estratègies i construir eines per encarar la nova etapa.

El **Consell per la República** (CxR) comença a caminar de manera decidida. Ho fa després de mesos d'estancament, degut fonamentalment le tensions entre la direcció d'ERC, contrària a qualsevol estratègia de ruptura i defensora de l'acomodament de l'independentisme al marc autonòmic, i Junts per Catalunya, qui no ha dubtat en fer un ús partidista del Consell.

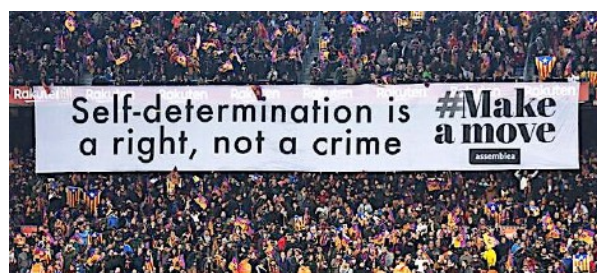
Malgrat els entrebancs, que no fan sinó constatar de nou la necessitat d'un canvi de lideratges al capdavant de les forces polítiques catalanes i de l'adopció d'una estratègia unitària de ruptura, el CxR ha fet en les darreres setmanes dues passes importants:

- Elaborar el document ***“Preparem-nos”***, que haurà de ser debatut i enriquit pels Consells Locals per la República, els òrgans de base, amb l'objectiu de definir tant les línies d'acció i les eines necessàries per avançar en el camí de la independència, com el paper que cada un dels diversos protagonistes del moviment pot jugar en cada àmbit: des de la construcció d'estructures econòmiques, socials, culturals, etc, fins a la mobilització popular, passant per l'actuació dins les institucions del règim monàrquic-autonòmic.
- Establir el procediment democràtic per a l'elecció d'una primer ***Asemblea de Representants***, que haurà d'esdevenir l'òrgan de representació general i de decisió superior del Consell. Els seus 121 membres es renovaran cada dos anys, 40 seran escollits entre càrrecs electes (diputats, regidors, alcaldes...) i els 81

restants ciutadans escollits per demarcacions comarcals-territorials.

Amb aquestes dues mesures, que molt probablement no es podran començar a implementar fins després de les eleccions autonòmiques del 14F, entenem que s'avança en la construcció d'una institucionalitat republicana desconnectada del règim monàrquic espanyol, eina clau per al desplegament d'eines de contrapoder, per a la internacionalització del conflicte, i per a facilitar un espai de debat, direcció i coordinació del conjunt del moviment per la independència.

Construïm una Xarxa internacional per la sobirania i els drets dels pobles.

Cada vegada s'ha anat fent més palesa la contradicció fonamental entre l'imperialisme i els drets dels pobles, contradicció que la crisi ecològica no ha fet sinó agreujar. Amb característiques i situacions històriques, socials i econòmiques diferents, arreu del planeta es generen conflictes entre els pobles que lluiten per la millora de les seves condicions de vida, per la sobirania sobre les seves terres i els seus recursos naturals i els estats, corporacions i restes d'imperis decadents que s'aferran als seus privilegis per continuar espoliant pobles, explotant persones i destrossant ecosistemes.

De l'Amazonia al Kurdistan, d'Armènia a Papua, del poble Kanak al Maputxe, o d'Escòcia i Irlanda als Països Catalans, la lluita per la sobirania ha esdevingut indestruïble de la lluita per una vida digna i per la defensa dels drets i llibertats fonamentals davant els Erdogan, Bolsonaro, Johnson, *Monsanto* o *Freeport* de torn.

A l'Estat Espanyol, la lluita per l'autodeterminació i el moviment independentista català són l'esperança i la punta de llança de totes i tots aquells - catalans o no- que aspiren sincerament a enderrocar el règim monàrquic, repressor, oligàrquic i corrupte, i construir un futur republicà de justícia social i llibertat.

El moviment republicà català necessita, com la resta de projectes emancipadors, d'una xarxa internacional de suport polític mutu, basada en el reconeixement del dret a l'autodeterminació i el respecte a la sobirania nacional i popular davant les ingerències i interessos de poderosos enemics, ja siguin estats o corporacions.

Des de Poble Lliure reafirmem el compromís de seguir treballant per aquest objectius i emplacem el conjunt de les forces emancipadores (polítiques, socials, sindicals), des de l'esquerra europea als moviments d'alliberament d'arreu del planeta, a teixir aliances en la defensa de l'autodeterminació i la lluita contra les agressions imperialistes.

Europa desemmascara el caràcter franquista de la judicatura espanyola.

Com ja havia passat amb euroordres d'extradició anteriors contra líders polítics, activistes i cantants catalans, de nou, un revés per a l'estratègia repressiva de l'estat espanyol: un tribunal de justícia belga ha denegat l'extradició d'en Lluís Puig, Conseller de Cultura del Govern Català, exiliat arran de la repressió espanyola.

Els arguments esgrimits en la resolució són ben clars: el Tribunal Suprem espanyol no té competències per jutjar-lo, i, atenció, la judicatura belga considera que **la judicatura**

espanyola no pot oferir a en Lluís Puig garanties d'un processament just i imparcial, ja que hi ha motius més que sobrants que no es respectaria el principi i el dret a la presumpció d'innocència.

Aquesta resolució, a més d'obrir una via clara a la plena llibertat dels altres membres del Govern català exiliats (Clara Ponsatí, Toni Comín i Carles Puigdemont), significa la desautorització en tota regla dels tribunals espanyols i, més en concret, de la persecució política contra l'independentisme català i els judicis-farsa organitzats en la causa general contra el nostre poble i el nostre moviment democràtic d'emancipació.

Mentre això passa a Europa, l'Estat Espanyol, fins i tot amb un cínicament anomenat "*govern progressista*", persisteix en l'estratègia de la repressió, continuen els processos judicials contra independentistes i, fins i tot, en una burla tant al TEDH com a la mateixa esquerra basca (partidària del diàleg i la col·laboració amb els partits suposadament moderats del règim) es disposa a processar de nou Arnaldo Otegi i la direcció del moviment abertzale que ja va complir llargs anys de presó per un judici sense garanties que fou anul·lat per les instàncies europees.

Les victòries de l'exili, la denúncia del caràcter franquista dels aparells de l'estat espanyol i de la conculcació sistemàtica de drets al poble català, la confrontació democràtica respecte un estat autoritari controlat per oligarquies extractives i un règim monàrquic corrupte de dalt a baix, ens mostren el camí a la llibertat: una estratègia republicana de ruptura.

“Preparem-nos”: concretar estrategias y construir herramientas para encarar la nueva etapa.

El **Consell per la República Catalana** (CXR) comienza a caminar de manera decidida. Lo hace después de meses de estancamiento, debido fundamentalmente a las tensiones entre la dirección de ERC, contraria a cualquier estrategia de ruptura y defensora del acomodamiento del independentismo al marco autonómico, y *Junts per Catalunya*, quien no ha dudado en hacer un uso partidista del *Consell*.

A pesar de los obstáculos, que no hacen sino constatar de nuevo la necesidad de un cambio de liderazgos al frente de las fuerzas políticas catalanas y de la adopción de una estrategia unitaria de ruptura, el CXR ha hecho en las últimas semanas dos pasos importantes :

Elaborar el documento “*Preparem-nos*”, que deberá ser debatido y enriquecido por los *Consejos Locales por la República*, los órganos de base, con el objetivo de definir tanto las líneas de acción y las herramientas necesarias para avanzar en el camino de la independencia, como el papel que cada uno de los diversos protagonistas del movimiento puede jugar en cada ámbito: desde la construcción de estructuras económicas, sociales, culturales, etc, hasta la movilización popular, pasando por la actuación dentro de las instituciones del régimen monárquico-autonómico.

Establecer el procedimiento democrático para la elección de una primera **Asamblea de Representantes**, que deberá convertirse en el órgano de representación general y de decisión superior del *Consell*. Sus 121 miembros se renovarán cada dos años, 40

serán escogidos entre cargos electos (diputados, concejales, alcaldes...) y los 81 restantes ciudadanos escogidos por demarcaciones comarcales-territoriales.

Con estas dos medidas, que muy probablemente no se podrán empezar a implementar hasta después de las elecciones autonómicas del 14F, entendemos que se avanza en la construcción de una institucionalidad republicana desconectada del régimen monárquico español, herramienta clave para el desarrollo de herramientas de contrapoder, para la internacionalización del conflicto, y para facilitar un espacio de debate, dirección y coordinación del conjunto del movimiento por la independencia.

Construyamos una Red internacional por la soberanía y los derechos de los pueblos.

Cada vez se ha ido haciendo más patente la contradicción fundamental entre el imperialismo y los derechos de los pueblos, contradicción que la crisis ecológica no ha hecho sino agravar. Con características históricas, sociales y económicas diferentes, en todo el planeta se generan conflictos entre los pueblos que luchan por la mejora de sus condiciones de vida, por la soberanía sobre sus tierras y sus recursos naturales y los estados, corporaciones y restos de imperios decadentes que se aferran a sus privilegios para continuar expoliando pueblos, explotando personas y destrozando ecosistemas.

De la Amazonia en el Kurdistán, de Armenia en Papúa, del pueblo Kanak al Mapuche, o de Escocia e Irlanda a los Países Catalanes, la lucha por la soberanía es inseparable de la lucha por una vida digna y por la defensa de los derechos y libertades fundamentales ante

los Erdogan, Bolsonaro, Johnson, *Monsanto* o *Freeport* de turno.

En el Estado Español, la lucha por la autodeterminación y el movimiento independentista catalán son la esperanza y la punta de lanza de todas y todos aquellos - catalanes o no- que aspiran sinceramente a derribar el régimen monárquico, represor, oligárquico y corrupto , y construir un futuro republicano de justicia social y libertad.

El movimiento republicano catalán necesita, como el resto de proyectos emancipadores, de una red internacional de apoyo político mutuo, basada en el reconocimiento del derecho a la autodeterminación y el respeto a la soberanía nacional y popular ante las injerencias e intereses de poderosos enemigos , ya sean estados o corporaciones.

Desde *Poble Lliure* reafirmamos el compromiso de seguir trabajando por este objetivo y emplazamos el conjunto de las fuerzas emancipadoras (políticas, sociales, sindicales), desde la izquierda europea a los movimientos de liberación de todo el planeta, a tejer alianzas en la defensa de la autodeterminación y la lucha contra las agresiones imperialistas.

Europa desenmascara el carácter franquista de la judicatura española.

Como ya había pasado con euroórdenes de extradición anteriores contra líderes políticos, activistas y cantantes catalanes, de nuevo, un revés para la estrategia represiva del estado español: un tribunal de justicia belga ha denegado la extradición de Lluís Puig, *Conseller* de Cultura del Gobierno Catalán, exiliado a raíz de la represión española.

Los argumentos esgrimidos en la resolución son bien claros: el Tribunal Supremo español no tiene competencias para juzgarle, y,

atención, la judicatura belga considera que **la judicatura española no puede ofrecer a Lluís Puig garantías de un procesamiento justo e imparcial**, ya que hay motivos más que sobrados para sospechar que no se respetaría el principio y el derecho a la presunción de inocencia.

Esta resolución, además de abrir una vía clara a la plena libertad de los demás miembros del Gobierno catalán exiliados (Clara Ponsatí, Toni Comín y Carles Puigdemont), significa la desautorización en toda regla de los tribunales españoles y, más en concreto, de la persecución política contra el independentismo catalán y los juicios-farsa organizados en la causa general contra nuestro pueblo y nuestro movimiento democrático de emancipación.

Mientras esto ocurre en Europa, España, incluso con un cínicamente llamado "gobierno progresista", persiste en la estrategia de la represión, continúan los procesos judiciales contra independentistas y, incluso, en una burla tanto al TEDH como la misma izquierda vasca (partidaria del diálogo y la colaboración con los partidos supuestamente moderados del régimen) se dispone a procesar de nuevo Arnaldo Otegi y la dirección del movimiento abertzale que ya cumplió largos años de prisión por un juicio sin garantías que fue anulado por las instancias europeas.

Las victorias del exilio, la denuncia del carácter franquista de los aparatos del estado español y de la conculcación sistemática de derechos al pueblo catalán, la confrontación democrática respecto un estado autoritario controlado por oligarquías extractivas y un régimen monárquico corrupto de pies a cabeza nos muestran el camino a la libertad: una estrategia republicana de ruptura.

“Préparons-nous” : concrétiser des stratégies et bâtir des outils pour braquer la nouvelle étape.

Le Conseil par la République (CxR) commence à marcher de façon décidée. Il le fait après des mois d’stagnation, à cause fondamentalement des tensions entre la direction d’ERC, contraire à toute stratégie de rupture et défenseur de l’accommodation de l’indépendantisme au cadre autonome, et Junts per Catalunya, qui n’a pas douté à faire un emploi partisan du Conseil.

Malgré les obstacles, qui ne font d’autre chose que constater de nouveau le besoin d’un changement de leaderships en tête des forces politiques catalanes et de l’adoption d’une stratégie unitaire de rupture, le CxR a fait dans les dernières semaines deux passes importantes :

- Rédiger le document **“Préparons-nous”**, qui devra être débattu et enrichi par les Conseils Locaux pour la République, les organes de base, avec l’objectif de définir autant les lignes d’action et les outils nécessaires pour avancer dans le chemin vers l’indépendance, comme le rôle que chacun des protagonistes du mouvement peut jouer dans chaque domaine : dès la construction d’architectures économiques, sociaux, culturels, etc, jusqu’à la mobilisation populaire, en passant par l’action dans les institutions du régime monarchique-autonome.
- Établir la procédure démocratique pour l’élection d’une première **Assemblée des Représentantes**, qui devra devenir l’organe de représentation générale et de décision supérieure du Conseil. Ses 121

membres se renouvelleront chaque deux ans, 40 seront choisis d’entre des postes élus (députés, conseillers, maires...) et les 81 restants seront des citoyens choisis par des démarcations régionales-territoriales.

Avec ces deux mesures, lesquelles très probablement ne pourront pas commencer à s’implémenter jusqu’après les élections autonomes du 14F, nous croyons qu’on avance vers la construction d’une institutionnalité républicaine débranchée du régime monarchique espagnol, outil clé pour le déploiement d’outils de contre-pouvoir, pour l’internationalisation du conflit, et pour faciliter un espace de débat, direction et coordination de l’ensemble du mouvement par l’indépendance.

Bâtissons-nous un Réseau international en faveur de la souveraineté et des droits des peuples.

La contradiction fondamentale entre l’impérialisme et les droits des peuples, contradiction que la crise écologique n’a fait qu’aggraver, est de plus en plus évidente. Avec des caractéristiques et situations historiques, sociales et économiques différentes, dans tout le monde se génèrent des conflits entre les peuples qui luttent en faveur de l’amélioration de ses conditions de vie, de la souveraineté sur ses terres et ses ressources naturelles, et les états, corporations et restes d’empires décadents qui s’crochent à ses privilèges afin de continuer à spolier villages, exploitant des personnes et détruisant des écosystèmes.

De l’Amazonie au Kurdistan, de l’Arménie à Papouasie, du peuple Kanak au Mapuche, ou de l’Écosse et l’Irlande aux Pays Catalans, la lutte en faveur de la souveraineté est devenue indissociable de la lutte en faveur d’une vie digne et par la défense des droits et libertés fondamentales

devant les Erdogan, Bolsonaro, Johnson, Monsanto ou Freepport de tour.

Dans l'état Espagnol, la lutte par l'autodétermination et le mouvement indépendantiste catalan sont l'espoir et le fer de lance de toutes et tous ceux -Catalans ou pas- qui aspirent sincèrement à faire tomber le régime monarchique, répressif, oligarchique et corrompu, et bâtir un futur républicain de justice sociale et liberté.

Le mouvement républicain catalan a besoin, comme le reste de projets émancipatoires, d'un réseau international de soutien politique mutuel, basé sur la reconnaissance du droit à l'autodétermination et sur le respect à la souveraineté nationale et populaire devant les ingérences et intérêts des ennemis puissants, que ce soit des états ou des corporations.

Poble Lliure nous réaffirmons notre engagement de continuer à travailler vers ces buts et nous convoquons l'ensemble des forces émancipatrices (politiques, sociales, syndicales), dès la gauche européenne aux mouvements de libération de tout le monde, à tisser des alliances dans la défense de l'autodétermination et la lutte contre les agressions impérialistes.

L'Europe démasque le caractère franquiste de la judicature espagnole.

Comme c'était déjà arrivé avec les mandats d'arrêt européen antérieures contre des leaders politiques, activistes et chanteurs catalans, à nouveau, un déboire pour l' stratégie répressive de l'état espagnol: une cour de justice belge a dénié la demande d'extradition à Lluís Puig, Ministre de l'Économie du Gouvernement Catalan, exilé lors de la répression espagnole.

Les arguments brandis dans la résolution sont bien clairs: la Cour suprême espagnole n'a pas de compétence pour le juger, et, attention, la judicature belge considère que la judicature **espagnole ne peut pas assurer à Lluís Puig les garanties d'un traitement juste et impartial**, puisqu'il y a motifs plus que prouvés qu'il ne se respecterait pas le principe et le droit à la présomption d'innocence.

Cette résolution, en plus d'ouvrir une voie claire à la pleine liberté des autres membres du Gouvernement catalan exilés (Clara Ponsatí, Toni Comín et Carles Puigdemont), signifie le désaveu des tribunaux espagnols et, plus en concret, de la poursuite politique contre l'indépendantisme catalan et les procès-farce organisés en la cause générale contre notre peuple et notre mouvement démocratique d'émancipation.

Tandis que ça passe en Europe, l'état Espagnol, même avec un cyniquement nommé "*gouvernement progressiste*", persiste dans l' stratégie de la répression, les procès judiciaires contre des indépendantistes se suivent, et, même, dans une moquerie autant au TEDH comme à la même gauche basque (partisane du dialogue et la collaboration avec les partis soi-disant modérés du régime) se dispose à accuser de nouveau Arnaldo Otegi et la direction du mouvement abertzale qui a déjà accompli longues années de prison par un jugement sans des garanties qui fut annulé par les instances européennes.

Les victoires de l'exil, la dénonciation du caractère franquiste des appareils de l'état Espagnol et de la violation systématique de droits au peuple catalan, la confrontation démocratique face à un état autoritaire contrôlé par des oligarchies extractives et un régime monarchique corrompu en sa totalité, nous montrent le chemin vers la liberté: une stratégie républicaine de rupture.

“Prepariamoci”: concretizzare strategie e costruire strumenti per affrontare la nuova tappa.

Il Consiglio per la Repubblica (CxR) inizia a camminare risolutamente. Lo fa dopo mesi di stagnazione, principalmente a causa delle tensioni tra la direzione di ERC, contraria a qualsiasi strategia di rottura e sostenitrice dell'accomodamento dell'indipendentismo al quadro autonomico, e Junts per Catalunya, che non ha esitato a fare un uso fazióso del Consiglio.

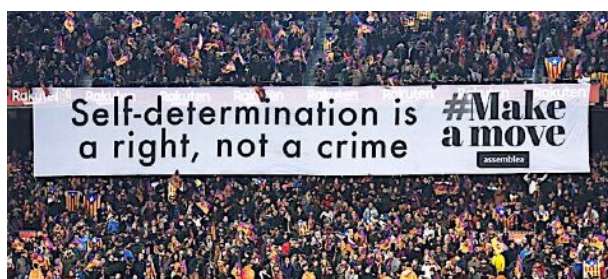
Nonostante gli ostacoli, che non fanno altro che riaffermare la necessità di un cambio di leadership a capo delle forze politiche catalane e dell'adozione di una strategia unitaria di rottura, il CxR ha compiuto due passi importanti nelle ultime settimane :

- Preparare il documento "**Prepariamoci**", che deve essere dibattuto e arricchito dai Consigli Locali per la Repubblica, gli organismi di base, al fine di definire sia le linee di azione che gli strumenti necessari per andare avanti nel cammino dell'indipendenza, come il ruolo che ciascuno dei vari protagonisti del movimento può svolgere in ogni ambito: dalla costruzione di strutture economiche, sociali, culturali, ecc., alla mobilitazione popolare, passando per l'azione all'interno delle istituzioni del regime monarchico-autonomico.

- Stabilire la procedura democratica per l'elezione di una prima **Assemblea dei Rappresentanti**, che deve diventare l'organo di rappresentanza generale e di decisione superiore del Consiglio. I suoi 121 membri saranno rinnovati ogni due anni, 40 saranno scelti tra i rappresentanti eletti (deputati,

consiglieri, sindaci...) e i restanti 81 cittadini eletti dalle demarcazioni regionali-territoriali.

Con queste due misure, che molto probabilmente non sarà possibile iniziare l'implementazione fino a dopo le elezioni regionali del 14F, capiamo che si stanno compiendo progressi nella costruzione di un'istituzione repubblicana scollegata dal regime monarchico spagnolo, uno strumento chiave per il dispiegamento di strumenti di contropotere, per l'internazionalizzazione del conflitto, e per facilitare uno spazio di dibattito, direzione e coordinamento del movimento per l'indipendenza nel suo complesso.

Costruiamo una rete internazionale per la sovranità e i diritti dei popoli.

La contraddizione fondamentale tra imperialismo e diritti dei popoli è diventata di più in più palese, contraddizione che la crisi ecologica non ha fatto altro che aggravare. Con differenti caratteristiche e situazioni storiche, sociali ed economiche, si generano conflitti in tutto il pianeta tra popoli che lottano per il miglioramento delle proprie condizioni di vita, per la sovranità sulle proprie terre e sulle proprie risorse naturali e gli stati, corporazioni e resti di imperi in decadenza che si aggrappano ai loro privilegi per continuare a saccheggiare i popoli, sfruttare le persone e distruggere gli ecosistemi.

Dall'Amazzonia al Kurdistan, dall'Armenia alla Papua, dal popolo Kanak allo Mapuce, o dalla Scozia e Irlanda ai Paesi catalani, la lotta per la sovranità è diventata inseparabile dalla lotta per una vita dignitosa e per la difesa dei diritti e libertà fondamentali davanti ai Erdogan, Bolsonaro, Johnson, *Monsanto* o *Freeport* soliti.

Nello Stato spagnolo, la lotta per l'autodeterminazione e il movimento indipendentista catalano sono la speranza e la punta di diamante di tutti coloro – catalani o meno – che aspirano sinceramente a rovesciare il regime monarchico, repressivo, oligarchico e corrotto, e costruire un futuro repubblicano di giustizia sociale e libertà.

Il movimento repubblicano catalano ha bisogno, come altri progetti di emancipazione, di una rete internazionale di sostegno politico reciproco, basata sul riconoscimento del diritto all'autodeterminazione e sul rispetto della sovranità nazionale e popolare di fronte alle interferenze e agli interessi di potenti nemici, siano essi Stati o corporazioni.

Da Poble Lliure riaffermiamo l'impegno a continuare a lavorare per questo obiettivo e convocare tutte le forze emancipatrici (politiche, sociali, sindacali), dalla sinistra europea ai movimenti di liberazione in tutto il mondo, per stringere alleanze nella difesa dell'autodeterminazione e la lotta contro le aggressioni imperialiste.

L'Europa smaschera il carattere franchista della magistratura spagnola.

Come era accaduto in precedenza con gli euro-ordine di estradizione contro leader politici, attivisti e cantanti catalani, nuovamente, una battuta d'arresto per la strategia repressiva dello Stato spagnolo: un tribunale belga ha negato l'estradizione di Lluís Puig, ministro dell'Economia del governo catalano, esiliato a seguito della repressione spagnola.

Le argomentazioni avanzate nella risoluzione sono molto chiare: la Corte Suprema spagnola non ha giurisdizione per processarlo e, attenzione, la magistratura belga ritiene che **la magistratura spagnola non possa offrire a Lluís Puig garanzie di un processo equo e imparziale**, poiché vi sono ragioni più che sufficienti che non sarebbe rispettato il principio e il diritto alla presunzione di innocenza.

Questa risoluzione, oltre ad aprire un percorso chiaro verso la piena libertà di altri membri del governo catalano in esilio (Clara Ponsatí, Toni Comín e Carles Puigdemont), significa la deautorizzazione a tutti gli effetti dei tribunali spagnoli e, in particolare, della persecuzione politica contro l'indipendentismo catalano e i processi-farsa organizzati nella causa generale contro il nostro popolo e il nostro movimento democratico di emancipazione.

Mentre questo sta accadendo in Europa, lo Stato spagnolo, anche con un cinicamente chiamato "governo progressista", persiste nella strategia di repressione, continuano i processi contro gli indipendentisti e, anche, in una presa in giro sia della CEDU come alla sinistra basca stessa (favorevole al dialogo e alla collaborazione con i presunti partiti moderati del regime) è pronto a processare di nuovo Arnaldo Otegi e la direzione del movimento abertzale, che ha già scontato molti anni di carcere per un processo senza garanzie che fu annullato dalle autorità europee.

Le vittorie dell'esilio, le denunce del carattere franchista degli apparati dello Stato spagnolo e la violazione sistematica dei diritti del popolo catalano, il confronto democratico su uno Stato autoritario controllato da oligarchie estrattive e un regime monarchico corrotto da cima a fondo, ci mostra la strada verso la libertà: una strategia repubblicana di rottura.

